

Forsikringsatsen skal naturligvis afspejle den tilknytning, man har til arbejdsmarkedet. Det vil altså sige, at er man deltidsforsikret og er beskæftiget i flere timer, end der er fastsat, må man optjene en tilknytning på den måde, som er beskrevet i arbejdsløshedsforsikringsloven: Et deltidsforsikret medlem, som inden for 12 uger har haft mere end 360 løntimer, skal overflyttes til fuldtidsforsikring. Så enkelt er det.

Så har jeg lige en kommentar til bemærkningerne til SF's forslag, hvor det hedder:

»Det forekommer uhensigtsmæssigt, at medlemmer af en a-kasse gives et incitament til at udmelde sig for derefter at søge nyoptagelse for at opnå den ønskede forsikringsstatus.«

Jeg håber ikke, at dette synspunkt, disse incitamentsbetragtninger indgår i a-kassernes vejledning af deres medlemmer. Man skal jo være opmærksom på under hensyntagen til arbejdsløshedsforsikringslovens kapitel 11 a, at er man 40 år eller derover og følger SF's tankegang og udmelder sig for derefter at genindtræde, er man ikke berettiget til at gå på efterløn som 60-årig. Man skal også kunne efterleve kriterierne i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven for at være dagpengeberettiget, og det er på den baggrund direkte forkert at antyde, at der i a-kassesystemet skulle være indbygget en sådan uhensigtsmæssighed.

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne med disse bemærkninger tilkendegive, at vi ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Charlotte Antonsen (V):

Principielt går Venstre jo ind for et frit valg af forsikringsgrad, alt mellem 0 og 100 pct.s dækning; men vi mener ikke, at dette forslag gennemfører det princip fuldt ud.

I praksis tror vi, at SF's forslag vil føre til, at alle a-kassemedlemmer, der ikke har stor risiko for arbejdsløshed, f.eks. sygeplejersker, i en periode selv kan bestemme, om de vil betale halv pris eller fuld pris for at være medlem af a-kassen. Vi er imod, at det på den måde vil blive lettere at misbruge reglerne, og vi frygter, at netop sådanne grupper, der kan se, at der måske mange år frem ikke vil være den store arbejdsløshed, i en sådan periode vil tage telefonen og bede om at få nedsat bidraget.

Problemet i den forbindelse er, at allerede i dag er det sådan, at indbetalingerne til a-kassen ikke står i forhold til den understøttelse, man rent faktisk får. Det er et af de andre principper, Venstre gerne så fremmet lidt mere i det nuvæ-

rende a-kassesystem: altså at der i højere grad var sammenhæng mellem det, man betaler, og hvad man får udbetalt, så der var en større forsikringsdel i systemet.

Vi kan altså ikke støtte det foreliggende forslag.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget.

Ministeren har lavet en teknisk gennemgang af forslaget, så det vil jeg ikke bevæge mig ind i; men jeg har de samme betænkeligheder som Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, netop har redegjort for vedrørende de grupper, der i dag ikke har nogen ledighedsrisiko: De vil i en periode kunne undgå at betale for den fulde finansiering.

Som vi ser det, er der også en mulighed for spekulation, som består i, at det kun er nødvendigt at være fuldtidsforsikret i sammenlagt 5 år inden for de sidste 10 år forud for overgang til efterløn for at opnå ret til den høje efterlønsats. Forslaget vil medføre, at de personer, der har en lav ledighedsrisiko, kan indrette sig således, at de kan bidrage i mindre omfang til efterlønsordningens finansiering end dem, der har en højere ledighedsrisiko. Jeg ved ikke, om SF har haft de elementer med i betragtningerne; men personer, der udelukkende er medlem af en a-kasse på grund af muligheden for at få efterløn, vil med SF's forslag kunne vælge deltidsforsikring i 15 ud af de 20 år, anciennitetskravet lyder på.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

Tom Behnke (FP):

Der stilles fra tid til anden mange forslag i Folketinget vedrørende arbejdsløshedsforsikring og a-kasser, og lad mig give SF et godt råd: Hvis man ønsker, der skal være større fleksibilitet, skulle man privatisere hele arbejdsløshedssystemet. I det øjeblik, hvor det er privatiseret, så kunden tegner en forsikring mod arbejdsløshed, kan der indgås individuelle aftaler om, hvor meget man vil være forsikret for, under hvilke betingelser man vil være det, og så fremdeles, og på den måde ville man løse mange af de problemer, som ellers med jævne mellemrum er til debat her i Folketinget. Så blot dette lille forslag til SF om at stille et mere konsekvent forslag, hvorefter den enkelte lønmodtager selv kan